

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 15 lipca 2011 r.

DL-P-II-071-33/11/5
BM-I-071-313/11/3

PEŁNOMOCNIK
Biuro Prac Senackich
Warszawa, dnia 15.07.2011 r.
6840 podpis.....

Pani

Grażyna Anna Sztark

Wicemarszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Suzanna Perle Bronsch,

W odpowiedzi na oświadczenie pana senatora Ryszarda Knosali, przekazane przy piśmie z dnia 14 czerwca 2011 r., nr BPS/DSK-043-3753/11, w sprawie rozważenia zmiany art. 207 § 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.c.”, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Zgodnie z art. 207 § 3 k.p.c., stronę reprezentowaną przez adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa przewodniczący może zobowiązać do złożenia w wyznaczonym terminie pisma przygotowawczego, w którym strona jest obowiązana do powołania wszystkich twierdzeń, zarzutów i dowodów pod rygorem utraty prawa powoływania ich w toku dalszego postępowania.

Obostrzenia przewidziane we wskazanym przepisie zostały wprowadzone w celu skłonienia stron postępowania reprezentowanych przez fachowych pełnomocników do przedstawienia wszystkich faktów i dowodów, czyli znanego im materiału faktycznego i dowodowego. Rygor pominięcia faktów i dowodów zgłoszonych po terminie służy sprawnej realizacji ciężarów przytaczania i dowodzenia, które w kontradiktoryjnym procesie spoczywają na każdej ze stron.

Pozostaje w ścisłym związku z zasadą koncentracji materiału procesowego, jak również z zasadą szybkości postępowania przewidzianą w art. 6 k.p.c. Postulat szybkości postępowania nie zwalnia jednak od obowiązku należytego wyjaśnienia sprawy. Dlatego też w doktrynie oraz judykaturze ukształtował się pogląd, że sąd nie może pominąć faktów, zarzutów oraz dowodów zgłoszonych po upływie wyznaczonego terminu, gdy strona nie mogła ich powołać w terminie, potrzeba ich powołania powstała później lub gdy sąd uzna fakty i dowody zgłoszone po terminie za potrzebne.

Rozwiązania, które zmierzają do kompleksowego ukształtowania modelu wspierania procesu przez strony, zostały zamieszczone w rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 4332). W projekcie tym proponuje się m.in. zmianę art. 207 k.p.c. poprzez nadanie mu następującego brzmienia:

„Art. 207. § 1. Pozwany może przed pierwszym posiedzeniem wyznaczonym na rozprawę wnieść odpowiedź na pozew.

§ 2. Przewodniczący może zarządzić wniesienie odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż dwa tygodnie.

§ 3. Przewodniczący może także przed pierwszym posiedzeniem wyznaczonym na rozprawę zobowiązać strony do złożenia dalszych pism przygotowawczych, oznaczając porządek składania pism, termin, w którym należy je złożyć, i okoliczności, które mają być wyjaśnione. W toku sprawy złożenie pism przygotowawczych następuje tylko wtedy, gdy sąd tak postanowi, chyba że pismo obejmuje wyłącznie wniosek o przeprowadzenie dowodu. Sąd może wydać postanowienie na posiedzeniu niejawnym.

§ 4. W wypadkach, o których mowa w § 3, przewodniczący lub sąd mogą wysłuchać strony na posiedzeniu niejawnym.

§ 5. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo występują inne wyjątkowe okoliczności.